

Petsa: September 04, 2026

ANG MASAMANG PAGBABADYA (TASHĀ'UM): ANG PANGANIB NITO AT ANG PARAAN NG PAG-IWAS DITO

Unang Khutbah

Tunay na ang lahat ng papuri ay para kay Allah. Siya lamang ang ating pinupuri, hinihingan ng tulong at kapatawaran. Humihingi tayo ng kanlungan kay Allah laban sa kasamaan ng ating mga sarili at sa masasamang bunga ng ating mga gawa. Ang sinumang patnubayan ni Allah ay walang sinumang makapagliligaw sa kanya, at ang sinumang iligaw ni Allah ay walang sinumang makapagbibigay sa kanya ng patnubay.

Sumasaksi ako na walang diyos na karapat-dapat sambahin maliban kay Allah, Siya ay Nag-iisa at walang katambal. At sumasaksi ako na si Muhammad ay Kanyang alipin at Sugo.

Sinabi ni Allah:

“O kayong mga sumampalataya! Matakot kayo kay Allah nang tunay na nararapat ang pagkatakot sa Kanya, at huwag kayong mamamatay maliban na kayo ay mga Muslim.” (*Āl ‘Imrān: 102*)

O mga Muslim!

Kabilang sa mga kinakailangan ng tunay na pananampalataya at ganap na Tawḥīd ang pag-iwas ng isang tao sa lahat ng bagay na maaaring makasira sa kanyang pananampalataya at relihiyon, at makapagpahina sa kanyang Tawḥīd at katiyakan sa Allah.

Kabilang sa mga kaugalian ng panahon ng kamangmangan na pinawalang-bisa ng ating tuwid na relihiyon, at laban dito ay nagbabala ang ating marangal na Propeta ﷺ, ay ang **masamang pagbabadya o paniniwala sa malas**. Ito ay dahil ang taong gumagawa nito ay iniuugnay ang kanyang puso sa iba bukod kay Allah upang makamit ang kanyang ninanais o upang makaligtas sa kanyang kinatatakutan.

Noong panahon ng kamangmangan, ang mga hindi mananampalataya ay naniniwala sa mga ibon bilang tanda ng suwerte o malas. Kapag lumipad ang ibon patungo sa kanan, sinasabi nila: “Mabuti ito,” kaya ipinagpapatuloy nila ang kanilang balak. Ngunit kapag lumipad ito patungo sa kaliwa, sinasabi nila: “Masama ito,” kaya itinitigil nila ang kanilang balak.

Kapag naman dumapo ang uwak sa bahay ng isa sa kanila, itinuturing nila itong masamang tanda at natatakot sila na may masamang mangyari.

Mga alipin ni Allah!

Ang masamang pagbabadya ay may maraming anyo at iba't ibang paraan. Kabilang dito ang paniniwala na ang isang partikular na numero ay malas, gaya ng **labintatlo (13)** na pinaniniwalaan ng ilang Kristiyano.

Kabilang din dito ang paniniwalang malas ang isang tao. Halimbawa, sinasabi ng isang tao: “Malas ang mukha ni ganito. Sa tuwing naglalakbay ako kasama niya, palaging may masamang nangyayari sa akin.”

Kabilang din dito ang pagsasabi ng ilan: “**Khair, yā ṭayr**” — “Sana ay mabuti, O ibon,” na nagpapahiwatig ng paghahanap ng tanda ng mabuti o masama mula sa mga bagay na walang kakayahang magdulot nito.

Ang lahat ng ito ay ipinagbabawal. Sapagkat ang kabutihan ay nagmumula lamang kay Allah, Kataas-taasan at Makapangyarihan. Siya ang may hawak ng lahat ng kabutihan, at sa Kanya nagbabalik ang lahat ng bagay.

Ang masamang pagbabadya, sa katotohanan, ay kabilang sa mga panunukso, pananakot at mga bulong ng Shayṭān. Ito ay pag-uugnay ng puso sa iba bukod kay Allah at masamang pag-aakala tungkol sa Kanya.

Ang taong gumagawa nito ay naniniwala na ang isang bagay ay maaaring magdulot ng pakinabang o pinsala nang hiwalay kay Allah. Kaya kinakailangang labanan ang ganitong paniniwala at alisin ang mga ugat nito.

Higit sa lahat, tinawag ito ng Propeta ﷺ na **shirk** at nagbabala siya sa kanyang Ummah tungkol dito.

Isinalaysay ni Ibn Mas‘ūd na sinabi ng Sugo ni Allah ﷻ:

“Ang paniniwala sa mga masamang tanda ay shirk. Ang paniniwala sa mga masamang tanda ay shirk.”

(Isinalaysay nina Aḥmad at Abū Dāwūd; itinuring na ṣaḥīḥ ni al-Albānī.)

Ang **ṭiyarah** ay isa sa mga anyo ng masamang pagbabadya.

Ang ganitong paniniwala ay kabilang sa mga katangian ng mga hindi mananampalataya na kumalaban sa mga Sugo.

Noong panahon ni Fir‘awn, kapag dumaranas ang kanyang mga tao ng kapahamakan at tagtuyot, sinasabi nila na ang mga ito ay nangyayari dahil sa “malas” na dala ni Mūsā at ng kanyang mga kasama.

Sinabi ni Allah:

“At kapag dumating sa kanila ang kasamaan, ibinabadyang malas nila si Mūsā at ang mga kasama niya.” (Al-A‘rāf: 131)

Ngunit sinagot sila ni Allah:

“Tandaan! Ang kanilang kasawiang-palad ay nasa kay Allah.”

Ibig sabihin, ang mga kapahamakang dumating sa kanila ay nangyari ayon sa kapasyahan at itinakda ni Allah, dahil sa kanilang kufr, mga kasalanan at pagtanggì kay Mūsā.

Pagkatapos ay inilarawan ni Allah ang karamihan sa kanila bilang mga mangmang:

“Ngunit karamihan sa kanila ay hindi nakaaalam.”

Samantala, ang mga mananampalatayang naniniwala sa Kaisahan ni Allah ay nag-iingat at nagmamalasakit sa Tawhīd, at mahigpit nilang tinututulan ang anumang sumisira rito.

Minsan, may dumaan na isang ibong humuhuni. Sinabi ng isang lalaki: “Mabuti! Mabuti!”

Sinabi naman ni Ibn ‘Abbās:

“Walang mabuti at walang masama.”

Agad niya itong itinuwid upang hindi isipin ng lalaki na ang paglipad o pag-awit ng ibon ay may kapangyarihang magdulot ng kabutihan o kasamaan.

Mga kapatid na Muslim!

Maaaring pumasok sa puso ang ganitong damdamin nang hindi namamalayan. Maaaring magkaroon ang isang tao ng masamang pakiramdam tungkol sa isang bagay nang hindi niya sinasadya. Halos walang taong ganap na ligtas mula rito.

Kung mangyari ito sa isang Muslim, ngunit hindi niya ito bibigyan ng halaga at ipinagpatuloy niya ang kanyang balak habang nagtitiwala sa kanyang Panginoon, may takot at pag-asa sa Kanya, hindi siya mapipinsala ng ganitong kaisipan.

At sabihin niya ang itinuro ng Propeta ﷺ:

“O Allah! Walang makapagdudulot ng mga kabutihan maliban sa Iyo, at walang makapagtataboy ng mga kasamaan maliban sa Iyo, at walang kapangyarihan at walang lakas maliban sa pamamagitan Mo.”

(Isinalaysay ni Abū Dāwūd sa isang ṣaḥīḥ na sanad.)

Ngunit ang sinumang makakita o makarinig ng isang bagay na hindi niya gusto at dahil dito ay itigil ang isang bagay na nais niyang gawin, dahil sa paniniwalang iyon ay isang masamang tanda, siya ay nakagawa ng isang ipinagbabawal na gawain at malaking kasalanan. Kaya dapat siyang magmadaling magsisi kay Allah.

Isinalaysay ni ‘Abdullah ibn ‘Amr na sinabi ng Sugo ni Allah ﷻ:

“Ang sinumang napigilan ng masamang pagbabadya mula sa kanyang isang pangangailangan ay nakagawa ng shirk.”

Tinanong siya ng mga Ṣaḥābah:

“O Sugo ni Allah, ano ang kabayaran para rito?”

Sinabi niya:

“Allahumma! Walang kabutihan maliban sa Iyong kabutihan, walang tanda maliban sa Iyong itinakda, at walang diyos na karapat-dapat sambahin maliban sa Iyo.”

(*Isinalaysay ni Aḥmad na may ḥasan na sanad.*)

Kaya tungkulin ng isang Muslim na mag-ingat at magbabala laban sa mga maling paniniwalang ito. Sapagkat ang taong naniniwala sa malas ay pinuputol ang kanyang pagtitiwala kay Allah at iniuugnay ang kanyang puso sa isang bagay na walang tunay na batayan.

Sa halip, dapat siyang magtiwala sa kanyang Panginoon na nasa Kanyang kamay ang lahat ng kapakanan at pangyayari. Hindi niya dapat hayaang ang mga maling haka-haka at pamahiin ay makahadlang sa kanya sa paggawa ng kanyang pangangailangan.

Nawa’y pagpalain ako ni Allah at kayong lahat sa pamamagitan ng Dakilang Qur’an, at nawa’y makinabang ako at kayo sa mga talata at matalinong paalaala na nilalaman nito.

Ito ang aking sinabi, at humihingi ako ng kapatawaran kay Allah para sa akin at para sa inyo mula sa bawat kasalanan. Ako ay nagsisisi at nagbabalik-loob sa Kanya. Tunay na Siya ang Lubos na Mapagpatawad, ang Maawain.

Ikalawang Khutbah

Ang lahat ng papuri ay kay Allah, ang Panginoon ng mga daigdig. Nawa’y ang pagpapala at kapayapaan ay mapasakay sa pinakadakila sa mga Sugo, ang ating Propeta na si Muhammad, at sa kanyang pamilya at lahat ng kanyang mga Ṣaḥābah.

Pagkatapos nito:

Pinapayuhan ko kayo at ang aking sarili na magkaroon ng Taqwā kay Allah, Kataas-taasan. Sapagkat ang sinumang magkaroon ng Taqwā kay Allah ay poprotektahan Niya, iingatan Niya at bibigyan Niya ng kanlungan.

Mga alipin ni Allah!

May pagkakaiba sa pagitan ng **masamang pagbabadya (tatayyur)** at **magandang pag-asa o positibong tanda (tafā’ul)**.

Ang masamang pagbabadya ay **shirk at ipinagbabawal**, samantalang ang magandang pag-asa ay **mabuti at kanais-nais**.

Ang masamang pagbabadya ay masamang pag-aakala kay Allah, samantalang ang magandang pag-asa ay mabuting pag-aakala kay Allah. Ang Muslim ay inuutusang laging magkaroon ng mabuting pag-aakala kay Allah sa lahat ng kalagayan.

Ang **fa'l** ay kapag ang isang tao ay nagsasagawa o nagbabalak na gawin ang isang bagay habang nagtitiwala kay Allah, at pagkatapos ay makarinig siya ng magandang salita na nagpapasaya sa kanya. Dahil dito, nadaragdagan ang kanyang sigla at lakas ng loob upang ipagpatuloy ang kanyang ginagawa, lumuluwag ang kanyang dibdib at sumasaya ang kanyang puso.

Halimbawa, maaaring makakita siya ng isang tao na may magandang pangalan na nagpapahiwatig ng pagpapala, kaya umaasa siya na magiging mabuti at pagpapalain ang araw na iyon.

Isinalaysay ni Anas mula sa Propeta ﷺ na sinabi niya:

“Walang contagion na kumikilos nang sarili nitong kapangyarihan, at walang masamang pagbabadya. Ngunit gusto ko ang mabuting fa'l: ang magandang salita.”

(*Muttafaq 'alayh — isinalaysay nina al-Bukhārī at Muslim.*)

Noong naganap ang **Kasunduan sa Hūdaybiyah**, dumating si Suhayl ibn 'Amr — na noon ay hindi pa Muslim — upang makipag-usap sa Propeta ﷺ.

Dahil sa magandang kahulugan ng kanyang pangalan na “Suhayl,” na may kaugnayan sa pagiging madali, sinabi ng Propeta ﷺ bilang isang mabuting pag-asa:

“Tunay na naging madali para sa inyo ang inyong gawain.”

(*Isinalaysay ni al-Bukhārī mula kay 'Ikrimah bilang mursal.*)

Sinabi ni Imām Ibn al-Qayyim رحمه الله:

“Ang pagkagusto sa fa'l at pagmamahal dito ay hindi kabilang sa shirk. Sa halip, ito ay bahagi ng likas na pagkatao ng tao na nahihilig sa mga bagay na angkop at kanais-nais sa kanya at kapaki-pakinabang para sa kanya.”

Kaya magkaroon kayo ng mabuting pag-aakala sa inyong Panginoon at magtiwala sa Kanya sa lahat ng inyong mga gawain.

Mag-ingat kayo laban sa masamang pag-aakala kay Allah. Sapagkat ang lahat ng Kanyang itinakda ay may kabutihan.

At ang sinumang nag-ugnay ng kanyang puso sa isang bagay, siya ay ipinaubaya sa bagay na iyon.

Sinabi ni Allah:

“Sa Kanya ako ay nagtitiwala, at sa Kanya ako ay nagsisisi at nagbabalik-loob.” (Hūd: 88)

O Allah! Sapatin Mo kami sa pamamagitan ng Iyong ipinahihintulot upang hindi namin kailanganin ang Iyong ipinagbawal. At sa pamamagitan ng Iyong kagandahang-loob, gawin Mo kaming hindi nangangailangan ng sinuman bukod sa Iyo.

O Allah! Gawin Mong minamahal namin ang pananampalataya at pagandahin Mo ito sa aming mga puso. Gawin Mong kasuklam-suklam sa amin ang kufr, kasamaan at pagsuway. At gawin Mo kaming kabilang sa mga nasa tamang landas.

O Allah! Palakasin Mo ang Islam at ang mga Muslim. Ibaba Mo ang shirk at ang mga mushrik. Tulungan Mo ang Iyong relihiyon, ang Iyong Aklat, ang Sunnah ng Iyong Propeta ﷺ at ang Iyong mga mananampalatayang alipin.

O Allah! Patawarin Mo ang mga Muslim na lalaki at babae, at ang mga mananampalatayang lalaki at babae, ang mga nabubuhay sa kanila at ang mga namatay na.

O Allah! Patnubayan Mo ang aming Amir at ang kanyang Crown Prince tungo sa Iyong patnubay. Gawin Mo ang kanilang mga gawain na alinsunod sa Iyong pagsunod at Iyong kaluguran.

Gawin Mo ang bansang ito na ligtas, payapa, masagana at maunlad; isang lupain ng seguridad at pananampalataya, gayundin ang lahat ng mga lupain ng mga Muslim.

Ang Komite para sa paghahanda ng modelong Khutbah para sa pagdarasal sa Biyernes